

Haarlems Dagblad 31 juli 2021

Dit zijn de nieuwe bewoners van het Anton Pieckhofje in Haarlem: 'Nu eerst een omelet bakken'

De economische dakloze Rob is één van de nieuwe bewoners van het Anton Pieckhofje.

Hier en daar worden nog snel wat tafels in elkaar gedraaid.

Door: Marlies Vording
30/07/2021 om 20:00 uur

HAARLEM

Met een glimlach op zijn gezicht en een grote tas onder zijn arm komt de economisch dakloze Rob* het Anton Pieckhofje binnen. Hij is een van de nieuwe bewoners van de woonvoorziening in de Kruidenwijk in Haarlem. „Ik heb er veel zin in.”

Vrijdagochtend nam hij met zeventien anderen zijn intrek in het pand. „Het ziet er hier keurig uit”, oordeelt Rob, terwijl hij zijn toekomstige huiskamer inspecteert. „Even kijken of de tv het doet.”

De 56-jarige is opgelucht. Ruim anderhalf jaar verbleef hij als economisch dakloze op de opvanglocatie Velservoort in Haarlem-Noord. Hij kwam daar terecht omdat zijn antikraakwoning in Zandvoort door werd verkocht. Hoewel Rob het op de Velservoort best naar zijn zin had, groeide het verlangen naar een eigen woning met de dag.

(Tekst gaat door onder de foto)

Rob in een van de woonkamers van het complex.

Het Anton Pieckhofje is volgens hem 'een stap in de goede richting'. Het gebouw dient als tussenvoorziening voor daklozen die klaar zijn om weer op eigen benen te staan. Bewoners hebben een eigen kamer, doen zelf boodschappen en draaien hun eigen wasjes. Het idee is dat ze binnen zo'n vijf tot acht maanden uitstromen naar een sociale huurwoning.

Twee weken geleden hoorde Rob dat hij welkom was in het nieuwe pand. „Ik was heel sceptisch. Dinsdag ben ik hier langsgereden en toen was er nog niets, er stonden nog geen meubels. Maar het valt me alles mee. Hier voel ik me wel welkom en thuis.”

In recordtempo hebben het Leger des Heils, het RIBW K/AM en de gemeente de voormalige woonvoorziening voor dementerende ouderen in een nieuw jasje gestoken. Dat was hard nodig, want het Anton Pieckhofje was flink verouderd.

Afdelingsmanager Trudie de Koe van het Leger des Heils weet er alles van. „Onze technische dienst is twee weken geleden begonnen. Bijvoorbeeld met het bevestigen van lampen en plafonnières en het verstellen van kranen. Ze hebben in tien dagen ook alle meubels en de inventaris geregeld.”

De afgelopen drie dagen hebben de medewerkers van de instanties de handen uit de mouwen gestoken.

„En sommige cliënten hebben zelf de gemeenschappelijke ruimten en hun eigen kamers geschilderd. We hebben heel hard gewerkt.”

Het resultaat is een fris ogend complex, dat in een cirkel om een ruime binnentuin heen loopt. Het Anton Pieckhofje beslaat alleen de begane grond. Boven wonen huurders van woningbouwvereniging Ymere. (Tekst gaat door onder de foto)

De binnentuin van het Anton Pieckhofje.

Rondom de tuin ligt een centrale hal, die toegang geeft tot de zes 'huisjes'. Die bestaan uit een zitkamer met keuken, een lange gang, zes slaapkamers, sanitair en een washok. „Per huisje zijn er zes bewoners.” In totaal komen in het pand 36 daklozen te wonen. „De eerste achttien zijn vandaag aan de beurt.”

De woonkamers zijn basic ingericht met comfortabele stoelen, banken en een tafel. Posters aan de muur en plantjes in de vensterbank geven het geheel de nodige sfeer. De slaapkamers mogen bewoners naar eigen wens inrichten.

De laatste puntjes op de 'i' moeten nog wel worden gezet. Zo staan er in de gang nog ladekasten en tafels, die alle nieuwe bewoners mee mogen nemen naar hun eigen kamers. De mini-koelkastjes voor in de slaapkamers worden binnenkort geleverd. Ook de wifi-verbinding laat nog even op zich wachten.

Rob komt met vijf andere voormalige bewoners van opvanglocatie Velserspoort in 'huisje vijf' terecht. „Heel fijn. Ik ken ze al en het zijn rustige mensen”, zegt hij. „Geen verslaafden, maar gewoon economische daklozen. Dat voelt vertrouwd. Zij hebben steun aan mij en ik aan hen.”

Ikea

Over het uitpakken van zijn spullen maakt hij zich niet druk. Veel bezittingen heeft de 56-jarige niet. „Ja, ik moet nog even naar de Ikea”, grapt hij. „Ik hoop vooral dat het goed gaat met de buurtbewoners. Dat er geen ruzie komt. Je wordt aan alle kanten bekeken.”

Dat gevoel heeft hij niet zomaar. Er is de afgelopen maanden flink wat te doen geweest om de komst van de opvanglocatie. Het Anton Pieckhofje stond sinds eind vorig jaar leeg. Het was niet meer geschikt voor dementerende ouderen.

Toen bleek dat de gemeente Haarlem met eigenaar Ymere plannen aan het smeden was voor de opvang van daklozen in het complex, groeide bij buurtbewoners de angst dat er mensen met verslavingen of psychische problemen in hun wijk terecht zouden komen.

Voetbal

Dat is nergens voor nodig, vindt ook de 54-jarige Hans*. „Ik ben een ouwehoer”, waarschuwt hij alvast aan het begin van het gesprek. De geboren Santpoort-Zuider is gek op gezelligheid en sport. „Vooral op voetbal, ik ben grensrechter.”

Hans komt weliswaar opgewekt over, maar hij heeft een zwaar jaar achter de rug. Op 10 januari overleed zijn geliefde. „Ik was zestien jaar met haar samen.” Het huis stond op haar naam en haar dochter besloot het te verkopen. Van de ene op de andere dag was hij zowel zijn levenspartner als het dak boven zijn hoofd kwijt.

Op de reguliere opvanglocaties in Haarlem was vanwege de coronacrisis geen ruimte voor nieuwkomers. Daarom kwam hij in Hotel Raecks terecht. De gemeente huurde daar tijdelijk een aantal kamers voor de opvang van daklozen. „Ik heb er een geweldige tijd gehad. Daar wil ik het Leger des Heils graag een pluim voor geven. Het eten kwam van restaurant Franzen en dat was ook prima verzorgd.”

In zijn 'huisje' in het Anton Pieckhofje verblijft hij met vijf andere cliënten uit Hotel Raecks. Zijn eigen kamer heeft hij alvast geschilderd, net als een aantal muren in de gemeenschappelijke ruimten. „Ik wil van hieruit weer

aan het werk, het liefst in de ouderenzorg. En ik zou graag in Haarlem of IJmuiden willen wonen. Zo lang er maar wat reuring is, daar houd ik van.”

Maar dat zijn allemaal zaken voor later. Wat hij als eerste gaat doen in zijn nieuwe onderkomen? „Een omelet bakken. Ik heb al een half jaar geen eitje gehad.”

*Om privacyredenen verschijnen de achternamen niet in de krant.